Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B** **NÕUKOGU RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 1138/2011,**

8. november 2011,

millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Indiast, Indoneesiast ja Malaisiast pärinevate rasvalkoholide ja nende segude impordi suhtes ning nõutakse lõplikult sisse sellise impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks

(ELT L 293, 11.11.2011, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Nõukogu rakendusmäärus (EL) nr 1241/2012, 11. detsember 2012	L 352	1	21.12.2012

Parandatud:

►**C1** Parandus, ELT L 50, 20.2.2014, lk 37 (1241/2012)

▼B

NÕUKOGU RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 1138/2011,

8. november 2011,

millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Indiast, Indoneesiast ja Malaisiast pärinevate rasvalkoholide ja nende segude impordi suhtes ning nõutakse lõplikult sisse sellise impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed ([1]) (edaspidi „algmäärus”), eriti selle artiklit 9,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni (edaspidi „komisjon”) ettepanekut, mis on esitatud pärast konsulteerimist nõuandekomiteega,

ning arvestades järgmist:

A. MENETLUS

1. Ajutised meetmed

(1) Komisjon on kehtestanud määrusega (EL) nr 446/2011 ([2]) (edaspidi „ajutine määrus”) teatavate Indiast, Indoneesiast ja Malaisiast (edaspidi „asjaomased riigid”) pärinevate rasvalkoholide ja nende segude impordi suhtes ajutise dumpinguvastase tollimaksu.

(2) Menetlus algatati 13. augustil 2010 avaldatud algatamisteatega ([3]) kaebuse põhjal, mille esitasid 30. juunil 2010 kaks liidu tootjat Cognis GmbH ja Sasol Olefins & Surfactants GmbH, kellele koos viidates kasutatakse väljendit „kaebuse esitajad”. Kõnealuse kahe äriühingu toodang moodustab olulise osa, käesoleval juhul üle 25 %, uurimisaluse toote kogutoodangust liidus.

(3) Nagu on sätestatud ajutise määruse põhjenduses 9, hõlmas dumpingut ja kahju tekitamist käsitlev uurimine ajavahemikku 1. juulist 2009 kuni 30. juunini 2010 (edaspidi „uurimisperiood”). Kahju hindamise seisukohalt oluliste suundumuste uurimine hõlmas ajavahemikku 1. jaanuarist 2007 kuni uurimisperioodi lõpuni (edaspidi „vaatlusalune periood”).

2. Järgnenud menetlus

(4) Pärast selliste oluliste faktide ja kaalutluste teatavakstegemist, mille põhjal oli otsustatud kehtestada ajutised dumpinguvastased meetmed (edaspidi „esialgsete järelduste teatavakstegemine”), esitas mitu huvitatud isikut kirjaliku esildise, milles nad väljendasid oma seisukohti esialgsete järelduste kohta. Isikutele, kes seda soovisid, anti võimalus esitada oma seisukohad suuliselt.

(5) Komisjon jätkas lõplike järelduste tegemiseks vajaliku teabe hankimist ja kontrollimist.

([1]) ELT L 343, 22.12.2009, lk 51.
([2]) ELT L 122, 11.5.2011, lk 47.
([3]) ELT C 219, 13.8.2010, lk 12.

▼B

(6) Seejärel teavitati kõiki huvitatud isikuid olulistest faktidest ja kaalutlustest, mille põhjal kavatseti soovitada lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kehtestamist teatavate Indiast, Indoneesiast ja Malaisiast pärinevate rasvalkoholide ja nende segude impordi suhtes ja ajutise tollimaksuna tagatiseks antud summade lõplikku sissenõudmist („lõplike järelduste teatavakstegemine"). Kõigile huvitatud isikutele anti aega, et nad saaksid esitada lõplike järelduste teatavakstegemise kohta märkuseid.

(7) Kõiki huvitatud isikute suulisi ja kirjalikke märkusi kaaluti ja neid võeti võimaluse korral arvesse.

B. VAATLUSALUNE TOODE JA SAMASUGUNE TOODE

1. Vaatlusalune toode

(8) Vaatlusalune toode, mis on määratletud ka ajutise määruse põhjendustes 10 ja 11, on Indiast, Indoneesiast ja Malaisiast pärit küllastunud rasvalkoholid, mille süsinikuahela pikkus on C8, C10, C12, C14, C16 või C18 (välja arvatud hargahelaga isomeerid), sealhulgas individuaalsed küllastunud rasvalkoholid ja segud, mis sisaldavad peamiselt süsinikuahelaid pikkusega C6–C8, C6–C10, C8–C10, C10–C12 (mida üldiselt liigitatakse C8–C10 alla), ning segud, mis sisaldavad peamiselt süsinikuahelaid pikkusega C12–C14, C12–C16, C12–C18, C14–C16 (mida üldiselt liigitatakse C12–C14 alla), ning segud, mis sisaldavad peamiselt süsinikuahelaid pikkusega C16–C18, ja mida praegu liigitatakse CN-koodide ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 ja ex 3823 70 00 alla.

(9) Pärast ajutiste meetmete kehtestamist väitsid mõned huvitatud isikud, et vaatlusaluse toote definitsioon on mitmeti mõistetav. Need isikud väitsid, et algatamisteate kohaselt kuuluvad vaatlusaluste toodete hulka üksnes lineaarsed rasvalkoholid ja nende segud, seega jäävad rasvalkoholid, mis sisaldavad hargahelaga isomeere või mis on ise hargahelaga isomeerid, vaatlusaluse toote määratlusest välja. Teised huvitatud isikud väitsid, et okso-protsessiga saadud hargahelaga isomeere sisaldavate rasvalkoholide väljajätmisel ei ole mingit mõtet, sest nende kasutusala on sama ja nad konkureerivad turul lineaarsete rasvalkoholidega.

(10) On kindlaks tehtud, et olenemata võimalikest erinevustest tootmises kasutatavas tooraines või tootmisprotsessis, on kõnealusesse uurimisse kaasatud igat tüüpi rasvalkoholid ja nende segud (mida on kirjeldatud põhjenduses 8) samasuguste või väga sarnaste füüsikaliste, keemiliste ja tehniliste omadustega ning neid kasutatakse samal otstarbel. Vaatlusaluse toote võimalikud erinevused ei muuda selle põhidefinitsiooni, selle omadusi ega erinevate isikute arusaama selle kohta.

(11) Seega tuleks jätta kehtima esialgne otsus, mille kohaselt jäetakse hargahelaga isomeere sisaldavad rasvalkoholid algatamisteates esitatud tootevalikust välja, nagu on sätestatud algatamisteates, ning seega jäetakse ka seda tootvate äriühingute toodang liidu toodangu määratlusest välja (sealhulgas ka nende äriühingute

▼B

toodang, kes toodavad rasvalkoholi okso-protsessi teel). Kuna vaatlusaluse toote kohta rohkem märkusi ei ole, kinnitatakse ajutise määruse põhjendused 10 ja 11.

2. **Samasugune toode**

(12) Tuletatakse meelde, et ajutise määruse põhjenduses 13 oli algselt määratletud, et lineaarsed rasvalkoholid ja hargahelaga rasvalkoholid ei ole samasugused tooted, ja seega jäetakse andmed tootjate kohta, kes toodavad rasvalkoholi, mis koosneb hargahelaga isomeeridest, kahju analüüsist välja.

(13) Kuna samasuguse toote kohta muid märkusi ei ole, kinnitatakse ajutise määruse põhjendused 12 ja 13.

C. **DUMPING**

1. **India**

1.1. *Normaalväärtus*

(14) Kuna ühtki märkust normaalväärtuse kindlaksmääramise kohta ei ole esitatud, kinnitatakse ajutise määruse põhjendustes 14–18 esitatud esialgsed järeldused.

1.2. *Ekspordihind*

(15) Kuna ühtki märkust ekspordihinna kindlaksmääramise kohta ei ole esitatud, kinnitatakse ajutise määruse põhjenduses 19 esitatud esialgsed järeldused.

1.3. *Võrdlus*

(16) Pärast esialgsete järelduste ning lõplike järelduste teatavakstegemist esitasid mõlemad India eksportivad tootjad uuesti väite, et nende puhul tuleks uurimisperioodi ajal ühele kaebuse esitajale liitu müüdud kaup dumpingumarginaali arvutamisel arvestamata jätta (vt ajutise määruse põhjendust 22). Kõnealused äriühingud põhjendasid oma väidet faktiga, et WTO dumpinguvastase lepingu artikli 9 lõikes 1 on sätestatud, et kehtestatava tollimaksu suurus peab olema sama suur kui dumpingumarginaal või alla selle. India eksportivad tootjad viitasid ka WTO dumpinguvastase lepingu artikli 2 lõikele 4, mille kohaselt tuleks ekspordihinda ja normaalväärtust õiglaselt võrrelda. Sellest lähtudes väitsid nad, et kaebuse esitaja ja nende vahel toimusid läbirääkimised väga suures mahus ja väga madala hinnaga toimuva ostu üle samal ajal, kui kaebuse esitaja valmistas ette kaebust, ning seega ei ole selle konkreetse tehingu hinnad õiglaselt kehtestatud ja selliseid tehinguid ei tohiks dumpingu arvutamisel arvesse võtta.

(17) Esiteks tuleb märkida, et fakt, et WTO dumpinguvastases lepingus on sätestatud võimalus kehtestada tollimaks alla dumpingumarginaali taseme, ei tähenda veel kohustust seda teha. Algmääruse artikli 9 lõikes 4 kehtestatakse üksnes kohustus, et dumpinguvastane tollimaks tuleks kehtestada tasemel, millest piisab kahju kõrvaldamiseks. Lisaks puudusid tõendid selle kohta, et osapooled ei pidanud hinnaläbirääkimisi vabalt. Kõnealuse kaebuse esitaja kõigi ostude kontrollimisel selgus, et kahe India eksportiva tootjaga läbirääkimisel saavutatud hinnatase oli kooskõlas nende hindadega, mida kõnealune kaebuse esitaja oli teiste tarnijatega kokku leppinud võrreldavate toodete ostu puhul.

▼B

Lisaks tehti kindlaks, et kaebuse esitaja importis India eksportivatelt tootjatelt vaatlusalust toodet juba aastaid ja mitte ainult uurimisperioodi jooksul. Samuti kinnitas üks eksportiv tootja ärakuulamise eest vastutava ametniku juuresolekul toimunud suulisel ärakuulamisel, et kõnealuse kaebuse esitaja jaoks kehtivad hinnad olid struktuurilt madalamad kui teiste klientide puhul kehtivad hinnad. Seega puuduvad tõendid selle kohta, et hindade kehtestamine ei olnud õiglane pelgalt asjaolu tõttu, et toodet müüdi kaebuse esitajale, ning väite tagasilükkamist kinnitatakse veel kord.

(18) Pärast esialgsete järelduste ja lõplike järelduste teatavakstegemist esitasid mõlemad India eksportivad tootjad uuesti taotluse algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti j kohaseks konverteerimiskursi kohandamiseks. Nad väitsid, et alates novembrist 2009 tugevnes India ruupia pidevalt euro suhtes ja sellel võinuks olla moonutav mõju dumpingu arvutustele (vt ajutise määruse põhjendust 23). Mõlemad eksportivad tootjad tunnistasid, et uurimisperioodi teisel poolel olid nende müügihinnad kõrgemad kui uurimisperioodi esimesel poolel kehtinud hinnad, samas nad väitsid, et see trend tulenes üksnes tooraine kulude üldisest kasvust ja majanduskriisi lõpuga seonduvatest turutingimuste üldisest paranemisest ning see ei peegelda India ruupia tugevnemist euro suhtes. Lisaks väitsid need äriühingud, et isegi kui nad oleksid suutnud regulaarselt ja iga natukese aja tagant oma hindu kohandada, ei oleks nad iialgi suutnud täpselt ette ennustada valuutakursi arenguid.

(19) Uurimisel selgus, et kuigi India ruupia tugevnes uurimisperioodi teisel poolel pidevalt euro suhtes, muudeti kummagi India eksportiva tootja peamiste toodete müügihindu mitme põhikliendi puhul iga kuu, eelkõige just uurimisperioodi teisel poolel. Seega puuduvad tõendid, et liitu müüdavate toodete hindu ei oleks samal ajal saanud samuti muuta, et kajastada valuutakursside kõikumisi iga 60 päeva kaupa, nagu on ette nähtud algmääruse artikli 2 lõike 10 punktis j ja WTO dumpinguvastase lepingu artikli 2 lõike 4 punktis 1. Paljudel juhtudel muudeti hindu sageli ja mis tahes valuutakursside kõikumisi oleks saanud samuti kajastada. Lisaks näitas see, et rasvalkoholide turg on nii avatud, et sagedased hinnamuutused ei ole probleemiks. Seega isegi neil juhtudel, kui hindu nii sageli ei muudetud, puuduvad tõendid selle kohta, et seda ei tehtud huvitatud isikute ärihuvide tõttu. Asjaolu, et hindu saab muutunud turuolukorra (praegusel juhul väidetava valuutakursi muutumise) kajastamiseks kiiresti kohandada, on andnud India eksportivatele tootjatele võimaluse neid muutusi oma müügihindades kajastada, juhul kui nad oleksid seda teha tahtnud ja nagu nad mitmel juhul ilmselt ka tegid. Kõiki eespool nimetatud asjaolusid arvesse võttes ei ole valuutakursi kohandamise taotlus põhjendatud ja see lükatakse tagasi.

(20) Pärast esialgsete järelduste teatavakstegemist väitis üks India eksportiv tootja, et algmääruse artikli 2 lõike 10 punktis b ette nähtud soodustus kaudsete maksude erinevuse korral, mis kehtestati teatavate tooteliikide puhul, tuleks kehtestada ka toodete ja

▼B

segude puhul, mille hargahelate pikkused on C12 ja C14, sest nende toodete puhul kasutatava tooraine tollimaks tagastati toote ekspordi korral. Samas ei esitatud uurimise ajal teavet, mida oleks saanud kohapeal kontrollida ning mis oleks tõestanud, et see tollimaks tõepoolest hiljem tagastati. Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis see äriühing, et tema märkustest on valesti aru saadud ja et kogu tooraine, mida kasutati hargahelate pikkusega C12 ja C14 toodete ja segude valmistamiseks, imporditi tollimaksuvabalt. Kuna kaudseid makse on vaja maksta siis, kui toorainet kasutatakse hiljem nende toodete valmistamiseks, mida müüakse siseturul, siis taotleb äriühing nende konkreetsete tooteliikide puhul normaalväärtuse kohandamist. Samas näitab kontrollimise käigus saadud teave, et kõnealust toorainet, mida on vaja sellise tooteliigi valmistamiseks, mille hargahela pikkused on C12 ja C14 ning mida uurimisperioodi ajal imporditi tollimaksuvabalt, jätkus uurimisperioodil ainult teatava osa selle äriühingu poolt valmistatud vaatlusaluse toote ekspordimüügi tarbeks. Seega on kindel, et vähemalt kaks kolmandikku eksporditud toodetest, mille hargahela pikkused olid C12 ja C14, toodeti toorainest, mille eest oli makstud imporditollimaksu. Kuna äriühing ei esitanud tõendeid, mis oleksid näidanud, et mis tahes osa tollimaksuvabalt imporditud toorainest kasutati sellise toodangu valmistamiseks, mida müüakse ekspordiks liitu ja mitte kolmandatesse riikidesse, siis lükatakse see väide tagasi.

(21) Kuna muid märkusi võrdluse kohta ei ole esitatud, kinnitatakse ajutise määruse põhjendused 20 ja 23.

1.4. *Dumpingumarginaal*

(22) Kuna ühtki märkust dumpingumarginaali arvutamise kohta ei ole esitatud, kinnitatakse ajutise määruse põhjendused 24–26.

(23) Lõplik dumpingumarginaal, väljendatuna protsendimäärana CIF-netohinnast liidu piiril enne tollimaksu sissenõudmist, on järgmine:

Äriühing	Lõplik dumpingumarginaal
Godrej Industries Limited	9,3 %
VVF Limited	4,8 %
Kõik teised äriühingud	9,3 %

2. **Indoneesia**

2.1. *Normaalväärtus*

(24) Pärast esialgsete ja lõplike järelduste teatavakstegemist väitis üks Indoneesia eksportiv tootja, et tehingute kasumlikkuse kontrollimise käigus ei oleks pidanud jagama üksikute tehingute müügi-, üld- ja halduskulusid käibega ja et sedasi arvutades tuli välja, nagu oleks paljud tehingud jäänud kasumita. Seda väidet kontrolliti, kuid leiti, et müügi-, üld- ja halduskulude jaotus üksikute tehingute ja käibe põhjal on nende kulude iseloomu arvestades asjakohasem, kuna need kulud on pigem seotud väärtuse kui mahuga. Tuleb märkida, et iga tooteliigi kaupa jaotatud müügi-, üld- ja halduskulude kogusumma jääb samaks, olenemata sellest,

▼B

millist kahest meetodist kõnealuste kulude jaotuse arvutamisel konkreetse tehingu puhul kasutati. Kokkuvõttes märgitakse, et tehingud, mille kasumlikkuse kontrolli tulemused eksportiv tootja kahtluse alla seadis, kontrolliti veel kord üle ja tehingute osutumine mittekasumlikuks leidis kinnitust. Seetõttu lükatakse kõnealune väide tagasi.

(25) Sama Indoneesia eksportiv tootja väitis veel, et normaalväärtuse arvutamiseks kasutatava kasumitaseme kindlaksmääramisel ei tuleks välja jätta tooteliigi sellise müügi kasumit, mida ei peeta tavapärase kaubavahetuse käigus toimunuks, sest üle 80 % kodumaisel turul toimunud müügist oli kasumlik. Selle väite puhul tuletatakse meelde, et kui tahetakse kindlaks määrata, milline müük toimub tavapärase kaubavahetuse käigus, võetakse aluseks tooteliik (nagu on selgitatud ajutise määruse põhjendustes 29–32), sest see on kõige sobivam viis müügihindade ja tootmiskulude täpseks vastavusse viimiseks. Lisaks ei välista algmääruse artikli 2 lõige 6 uurimisaluse toote jaotamist tooteliikideks, kui see on asjakohane. Seega tuleks müük, mille puhul ei leitud, et see oleks toimunud tooteliigi tavapärase kaubavahetuse käigus, normaalväärtuse määramiseks kasutatava kasumi arvutamisest välja jätta. Seetõttu lükatakse kõnealune väide tagasi.

(26) Sama Indoneesia eksportiv tootja väitis ka, et teatavate tooteliikide normaalväärtuse määramise juures ei ole selleks, et viia normaalväärtus tagasi tehasehinna tasemele, toetusi maha lahutatud. Selle väitega nõustuti ja arvutustes tehti vastavad muutused.

(27) Kuna rohkem märkusi normaalväärtuse kindlaksmääramise kohta ei ole esitatud, kinnitatakse ajutise määruse põhjendustes 27–33 esitatud esialgsed järeldused, mida on parandatud käesoleva määruse põhjenduses 26 kohaselt.

2.2. *Ekspordihind*

(28) Pärast esialgsete järelduste teatavakstegemist väitis üks Indoneesia eksportiv tootja, et jäeti põhjendamata, miks temaga seotud importiva liidu äriühingu jaoks kehtivaid hindu peeti ebausaldusväärseks ning miks sellise müügi ekspordihind kujundati algmääruse artikli 2 lõike 9 põhjal. Sellega seoses märgitakse, et seotud äriühingute vaheliste tehingute siirdehindu ei peeta usaldusväärseks põhjusel, et neid saab määrata kunstlikult erinevale tasemele, sõltuvalt sellest, mis on seotud äriühingule kasulikum. Algmääruse artikli 2 lõike 9 kohasel ekspordihinna kujundamisel kasutatakse kasumi põhjendatud marginaali, mis ei sõltu siirdehindade alusel saadavast tegelikust kasumist, just seetõttu, et vältida moonutusi, mis võinuks tekkida siirdehindadele toetumisest. Seetõttu lükatakse kõnealune väide tagasi.

(29) Liidus paiknevate seotud importijate kaudu liitu toimuva eksportmüügi kohta väitsid mõlemad Indoneesia eksportivad tootjad pärast esialgsete

▼B

järelduste teatavakstegemist, et algmääruse artikli 2 lõike 9 kohasel ekspordihinna kujundamisel kasutatud kasumi marginaal ei olnud asjakohane. Mõlemad äriühingud väitsid, et esialgses etapis kasutatud kasumi marginaal oli seotud ainult ühe osaliselt koostööd tegeva importijaga ning kuna seda kasumimarginaali ei kontrollitud, siis ei ole see usaldusväärne. Selle asemel soovitasid äriühingud kasutada 5-protsendilist kasumimarginaali, nagu muudegi uurimiste puhul. Kuna sõltumatute importijate koostöötase selles uurimises oli vähene, siis nõustuti selle väitega ja kohaldati 5-protsendilist kasumimarginaali, mis on kooskõlas samas sektoris varasemate uurimiste käigus kasutatud kasumitasemetega.

(30) Kuna muid märkusi ekspordihinna kohta ei ole esitatud, kinnitatakse ajutise määruse põhjendused 34–36, mida kohandatakse käesoleva määruse põhjenduse 29 kohaselt.

2.3. *Võrdlus*

(31) Pärast esialgsete järelduste teatavakstegemist osutasid mõlemad Indoneesia eksportivad tootjad sellele, et algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohaselt ei oleks pidanud erinevaid komisjonitasusid kohandama müügi puhul, mis toimus kolmandas riigis paiknevate seotud kaubandusettevõtete kaudu. Mõlemad äriühingud väitsid, et nende Indoneesias paiknevad tootmisettevõtted ja vastavad Singapuris paiknevad seotud kaubandusettevõtted moodustavad ühe majandusüksuse ja et kolmandas riigis paiknevad kaubandusettevõtted tegutsevad nendega seotud Indoneesia äriühingu ekspordiosakonnana. Mõlemal juhul esitatakse siiski nii omamaise müügi kui ka kolmandatesse riikidesse toimuva ekspordimüügi arved otse Indoneesias paiknevale tootjale, ning Singapuris paiknevad kaubandusettevõtted saavad teatava komisjonitasu. Ühe Indoneesia äriühingu puhul oli see komisjonitasu märgitud ainult ekspordimüügilepingutes. Need kolmandas riigis paiknevad kaubandusettevõtted müüvad ka teiste tootjate toodetud tooteid, ühel juhul ka sõltumatute tootjate tooteid. Mõlemad Singapuris paiknevad seotud kaubandusettevõtted täidavad seega funktsioone, mis sarnanevad komisjonitasu eest töötava agendi omadega. Seetõttu lükatakse kõnealune väide tagasi.

(32) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist kordasid Indoneesia valitsus ja üks Indoneesia eksportiv tootja väidet eelmises põhjenduses nimetatud ühe majandusüksuse kohta. Nad väitsid, et kohtuasjas *Matsushita* vs. *nõukogu* ([1]) on kohus otsustanud, et asjaolu, et tootja tegeleb osaliselt ka müügiga, ei tähenda seda, et tootja äriühing ja kaubandusettevõte ei võiks moodustada ühte majandusüksust. Nad väitsid veel, et kolmandatesse riikidesse toimunud müük, mis toimus otse eksportija kaudu ilma Singapuris paikneva kaubandusettevõtte osaluseta, moodustab ainult väikese osa eksportmüügist, ja et kohtuotsuses *Interpipe* ([2]) on Esimese Astme Kohus otsustanud, et kui tootja müüb oma toodangut väikeses koguses, ei tähenda see veel, et tegemist ei

([1]) Kohtuasi C-175/87, Matsushita Electric Industrial Co. Ltd ja Matsushita Electric Trading Co. Ltd *vs.* Euroopa Ühenduste Nõukogu, EKL 1992, lk I-1409.

([2]) Kohtuasi T-249/06, Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT ja Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT *vs.* Euroopa Ühenduste Nõukogu, EKL 2009, lk II-383.

▼B

ole ühe majandusüksusega. Lõpuks ütlesid nad, et kohtuasjas *Canon* vs. *nõukogu* ([1]) ei mõjutanud asjaolu, et müügiga tegelev tütarettevõte tegeles ka teiste äriühingute toodangu vahendajana, järeldust ühe majandusüksuse kohta.

(33) Kuigi kohtuasjas *Matsushita* vs. *nõukogu* otsustas kohus, et institutsioonidel oli kõnealusel juhul õigus leida, et tootja koos ühe või mitme vahendusfirmaga, mida ta kontrollis, moodustas ühe majandusüksuse isegi juhul, kui ta müüs teatud osa toodangust ise, siis ei tähenda see ilmtingimata seda, et alati peab lugema tootja ja temaga seotud müügiettevõtte üheks majandusüksuseks. Lisaks ei müünud kohtuasjas *Matsushita* vs. *nõukogu* nimetatud tootja otse oma toodangut, nagu seda tegi Indoneesia eksportiv tootja. Teiseks, kohtuasjas *Interpipe* tehtud otsuses oli asjaolu, et eksportiva tootja otsemüük moodustas vaid väikese osa liitu suunatud eksportmüügi kogumahust, ainult üks Esimese Astme Kohtus analüüsitud tegur. Palju olulisem on asjaolu, et kohus rõhutas, et selline otsemüük toimus uutesse liikmesriikidesse ainult üleminekuperioodil. Vastupidiselt sellele näitavad olemasolevad tõendid praegusel juhul seda, et tootja poolt teatavatesse kolmandatesse riikidesse toimuv müük ei ole ajutine, vaid põhimõtteliselt struktuuriline, st püsiva iseloomuga. Lisaks moodustab selline müük iga asjaomase tootja puhul olulise osa kodumaisel turul toimuvast müügist. Lõpetuseks hõlmas kohtuasjas *Canon* vs. *nõukogu* eksportiva tootja müügiga tegeleva tütarettevõtte kaudu toimuv müük siseturul ka muid tooteid, mida müüdi küll erineva kaubamärgi all, kuid mida eksportiv tootja sellegipoolest ise tootis. Seega lükatakse kõnealune väide uuesti tagasi.

(34) Üks Indoneesia äriühing väitis veel seda, et isegi kui ühe majandusüksuse kontseptsioon tagasi lükati, kehtestas komisjon nn topeltmarginaali, lahutades liidu sõltumatu kliendi puhul kehtivast ekspordihinnast nii liidu seotud importija kasumi kui ka kolmandas riigis paikneva seotud kaubandusettevõtte komisjonitasu. Märgitakse, et neid kahte asja võeti arvesse erinevatel eesmärkidel ja need arvestati maha eraldi. Nagu on selgitatud ka põhjenduses 28, arvutati ekspordihind juhul, kui eksportmüük toimus liidus paiknevate seotud importijate kaudu, vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 9 hinna põhjal, millega imporditud tooted esimest korda sõltumatule ostjale edasi müüdi. Et määrata kindlaks usaldusväärne ekspordihind liidu piiril, on neil juhtudel vaja saadud kasumit kohandada. Kolmandas riigis paikneva seotud kaubandusettevõtte komisjonitasu arvati aga maha algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohaselt. Seetõttu lükatakse kõnealune väide tagasi.

(35) See äriühing väitis veel, et juhtudel, kus ekspordihinda oli vaja algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohaselt kohandada kolmandas riigis paikneva seotud kaubandusettevõtte komisjonitasu võrra, tuleks sama kohandamine teha normaalväärtuse osas, sest see kaubandusettevõte koordineeriks ka omamaist müüki. Ent kaubandusettevõtte ja Indoneesias paikneva tootja kirjalik leping

([1]) Kohtuasi C-171/87, Canon Inc *vs.* Euroopa Ühenduste Nõukogu EKL 1992, lk I-1237.

▼B

katab üksnes eksportmüüki ning omamaise müügi arved on esitatud Indoneesia äriühingule. Seetõttu lükatakse kõnealune väide tagasi.

(36) Algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohaste kohandustega seoses märgitakse, et vältimaks moonutusi, mis võivad tuleneda siirdehindade kasutamisest, peetakse põhjendatud kasumimarginaali kasutamist asjakohaseks, olenemata sellest, mis on siirdehindade põhjal arvutatav tegelik kasum. Kolmandas riigis paiknevate seotud kaubandusettevõtete tegelik, esialgses uurimise etapis kasutatud kasumimarginaal asendati seepärast 5-protsendilise kasumimarginaaliga, mida peetakse põhjendatud kasumimarginaaliks keemiasektoris tegutsevate kaubandusettevõtjate puhul ja mida on kasutatud ka varasematel juhtudel ([1]).

(37) Teine Indoneesia äriühing väitis, et komisjon arvutas liidus paikneva seotud importija kaudu toimuva müügi komisjonitasud maha kahekordselt. Äriühing väitis, et algmääruse artikli 2 lõike 9 kohasel ekspordihinna kujundamisel tehti kohandused nii seotud importija müügi-, üld- ja halduskulude osas kui ka otsemüügi kulude komisjonitasudeks kulunud summade osas. Kuna müügi-, üld- ja halduskuludes on komisjonitasud juba sees, oli tulemuseks see, et komisjonitasud arvestati maha kaks korda. See väide leiti olevat põhjendatud ja arvutused tehti vastavalt ümber.

(38) Üks äriühing taotles veel kord kohandamist toote füüsikaliste omaduste erinevuste tõttu põhjendusega, et ta ekspordib vaatlusalust toodet liitu nii vedelas olekus kui ka tahkel kujul, samal ajal kui ta müüb seda siseturul ainult tahkel kujul ning kõnealuse toote puhul on vedelas olekus toote hinnad madalamad kui tahkel tootel (vt ajutise määruse põhjendust 39). Selle taotluse toetuseks esitas äriühing muudele eksporditurgudele suunatud kahe müügiarve koopiad. Neid tõendeid ei saanud aga menetluse nii hilises järgus kontrollida, samuti ei olnud võimalik tõendada, et näidatud erinevused olid kohaldatavad kõigil juhtudel, kus oli tegemist eespool nimetatud füüsikaliste omaduste erinevustega. Seetõttu lükatakse kõnealune taotlus tagasi.

(39) Pärast esialgsete järelduste teatavakstegemist väitis üks Indoneesia eksportija, et ajutises määruses temaga seotud liidus paikneva importija laenukulude arvutamisel kasutatud intressimäärad olid ebaproportsionaalsed, ning ta soovitas kasutada intressimäärasid, mis põhineksid uurimisperioodil Deutsche Bundesbank'i avaldatud näitajatel. Kuna ajutises määruses selle äriühingu laenukulude arvutamiseks kasutud intressimäär põhines muude huvitatud isikute esitatud teabel ja kajastas seega nende finantsolukorda, mis ei ole tingimata kohaldatav kõnealuse seotud importija puhul, siis nõustuti selle väitega ja arvutused tehti vastavalt ümber.

([1]) Näiteks komisjoni 7. juuni 2005. aasta määruses (EÜ) nr 862/2005, millega kehtestatakse Venemaalt ja Hiina Rahvavabariigist pärit granuleeritud polütetrafluoroetüleeni (PTFE) impordi suhtes ajutised dumpinguvastased tollimaksud (ELT L 144, 8.6.2005, lk 11), ja komisjoni 11. aprilli 2007. aasta määruses (EÜ) nr 390/2007, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks Ameerika Ühendriikidest, Hiina Rahvavabariigist ja Taiwanist pärit peroksosulfaatide (persulfaatide) impordi suhtes (ELT L 97, 12.4.2007, lk 6).

▼B

(40) Kuna võrdluse kohta muid märkusi ei ole esitatud, kinnitatakse ajutise määruse põhjendustes 37–40 esitatud esialgsed järeldused, mida kohandatakse käesoleva määruse põhjenduste 36, 37 ja 39 kohaselt.

2.4. *Dumpingumarginaal*

(41) Kuna dumpingumarginaali arvutamise kohta ühtegi muud märkust ei ole esitatud, kinnitatakse ajutise määruse põhjendused 41 ja 42.

(42) Lõplik dumpingumarginaal, väljendatuna protsendimäärana CIF-netohinnast liidu piiril enne tollimaksu sissenõudmist, on järgmine:

Äriühing	Ajutine dumpingumarginaal
P.T. Ecogreen Oleochemicals	7,3 %
P.T. Musim Mas	5,4 %
Kõik teised äriühingud	7,3 %

3. **Malaisia**

3.1. *Normaalväärtus*

(43) Pärast esialgsete järelduste teatavakstegemist väitis üks Malaisia eksportiv tootja, et tavapärase kaubandustegevuse hindamise käigus tehtud kasumlikkuse kontrollimine (vt ajutise määruse põhjendust 46) ei oleks pidanud põhinema ühe aasta tootmiskulude kaalutud keskmisel, vaid et arvestades peamise tooraine igapäevaseid hinnakõikumisi, oleks pidanud kasutatama iga omamaise tehingu kulusid eraldi. Selle väitega seoses tuleks rõhutada, et komisjon on tavapäraselt kasutanud kasumlikkuse kontrollimisel võrdlusalusena tootmiskulude kaalutud keskmist. Seda formaati järgis ka äriühing oma vastustes küsimustikule ja see võeti aluseks kohapealse kontrollkäigu ajal, mil äriühingu esitatud andmeid võrreldi äriühingu raamatupidamise omadega. Väite, et tuleks kasutada tehingupõhist tootmiskulude arvestust (mis kujutaks endast olulist kõrvalekallet komisjoni tavapärasest praktikast), esitas äriühing esmakordselt esialgsete järelduste teatavakstegemise kohta tehtud märkustes ning seega ei saanud vastavaid näitajaid kohapeal kontrollida. Veel tuleks märkida, et äriühingu väite toetuseks esitatud üksiktehingute kulude tabel põhineb suuresti hinnangulistel kuludel ja seega ei saa selles esitatud andmeid kulude kohta pidada täpsemaks ja representatiivsemaks kui algseid äriühingu esitatud ja kohapeal kontrollitud andmeid. Kokkuvõttes tuleks märkida, et esitatud uue kulutabeli struktuur ei võimalda võrrelda seal esitatud andmeid kohapeal kontrollitud tegevusaruande vastava osaga. Seetõttu lükatakse kõnealune väide tagasi.

(44) Üks Malaisia eksportija, kellel ei toimunud uurimisperioodil omamaist müüki (vt ajutise määruse põhjendust 51), väitis, et normaalväärtuse arvutamisel kasutatavad müügi-, üld- ja halduskulude ja kasumi summad ei peaks põhinema kahe teise Malaisia

▼B

turul samasugust toodet müüva eksportiva tootja puhul kindlaks tehtud tegelike summade kaalutud keskmisel. See äriühing väitis, et need näitajad ei ole representatiivsed, sest äriühing kasutab teistsuguseid tootmismeetodeid, samuti erinevat põhitoorainet. Selle väitega seoses tuleks meelde tuletada, et normaalväärtuse arvutamisel kasutati äriühingu enda tootmiskulusid. Ainult müügi-, üld- ja halduskulude summade aluseks võeti kahe teise Malaisia eksportiva tootja esitatud andmed. Kasumisumma arvutati nii, nagu on selgitatud käesoleva määruse põhjenduses 45. Teiseks ei suutnud äriühing põhjendada tootmismeetodi väidetavat mõju müügi-, üld- ja halduskuludele. Märgitakse veel, et ainult teatud osa äriühingu tootmistegevusest toimub väidetavalt teise tootmismeetodi alusel, samal ajal kui suurem osa toodangust valmistatakse sama tootmisprotsessi baasil ja samasugusest põhitoorainest nagu kahe teise Malaisia eksportiva tootja puhul. Seega tehakse järeldus, et äriühing ei suutnud tõendada, et kasutatud näitajad ei olnud representatiivsed, ning seega lükatakse sellega seonduv väide tagasi.

(45) Sama Malaisia eksportija väitis veel, et kui komisjon sellegipoolest kavatseb müügi-, üld- ja halduskulude määramiseks kasutada kahe teise äriühingu andmeid, peaks need andmed põhinema kaalutud keskmistel näitajatel, mis peegeldavad kahe teise Malaisia eksportiva tootja kõiki omamaiseid tehinguid ja mitte üksnes kasumlikke tehinguid. Põhimõtteliselt nõustuti selle väitega. Seega kinnitatakse, et mis puutub müügi-, üld- ja halduskuludesse, siis normaalväärtuse määramisel kasutatigi nende kahe Malaisia eksportiva tootja kõikide omamaiste tehingute keskmisi müügi-, üld- ja halduskulusid. Arvutamiseks kasutatud näitajaid kontrolliti vastavates Malaisia äriühingutes kohapeal. Mis puutub kasumi määramisse, siis tuleks märkida, et nende kahe teise eksportiva tootja kulude ja müügitulude põhjal ei olnud võimalik kasumi summat määrata. Tõepoolest on sellise arvestuse tulemus üldjuhul kahjusumma. Seega ei saanud niimoodi kasumit määrata. Sellega seoses märgitakse, et Malaisia eksportija väide, et normaalväärtuse arvutamisel oleks võinud kasumimarginaalina kasutada negatiivset summat, lükatakse tagasi. Kasumi kontseptsioon eeldab tõepoolest positiivsete summade olemasolu. Veel kaaluti seda, kas kasumi summat võiks määrata Malaisia eksportiva tootja kasumliku müügi alusel, kuid sellisest lähenemisest loobuti, sest see oleks olnud vastuolus WTO järeldustega Indiast pärit puuvillase voodipesu impordi kohta ([1]). Kooskõlas algmääruse artikli 2 lõike 6 punktiga c tuleb seega tugineda kasumi arvutamisel mis tahes muule põhjendatud meetodile ja kuna puuduvad muud andmed, siis peeti kasumi määramisel kõige sobivamaks näitajaks Malaisias kehtivat pikaajalist turuintressimäära. Seda meetodit peeti konservatiivseks, mõistlikuks ja kõige sobivamaks algmääruse artikli 2 lõike 6 punkti c tähenduses. Märgitakse, et selliselt määratud kasumimarginaal ei

([1]) WT/DS141/AB/R, vastu võetud 12. märtsil 2001.

▼B

ületa kasumit, mida teised eksportivad tootjad saavad tavaliselt sama üldkategooria toodete müümisel päritoluriigi siseturul.

(46) Kuna rohkem märkusi normaalväärtuse kindlaksmääramise kohta ei ole esitatud, kinnitatakse ajutise määruse põhjendustes 44–51 esitatud järeldused, mida parandatakse käesoleva määruse põhjenduse 45 kohaselt.

3.2. *Ekspordihind*

(47) Liidus paiknevate seotud importijate kaudu liitu toimuva eksportmüügi kohta väitsid kaks Malaisia eksportivat tootjat pärast esialgsete järelduste teatavakstegemist, et algmääruse artikli 2 lõike 9 kohasel ekspordihinna kujundamisel kasutatud kasumimarginaal ei olnud asjakohane. Üks neist äriühingutest esitas väite kinnituseks oma mõnede sõltumatute Euroopa kaubandusettevõtete uurimisperioodi aegsed kasumlikkuse näitajad. Sellega seoses tuleks märkida, et neid näitajaid ei saa pidada representatiivseteks, sest need kaubandusettevõtted viitasid väga mitmesuguste keemiatoodetega kauplemisele ning ühel juhul on kaubandusettevõte ise ka tootja. Seega ei peeta neid näitajaid usaldusväärseks võrdlusaluseks. Teine äriühing märkis, et tema liidus paiknevat seotud importijat ei saa käsitada turustajana, vaid teda tuleb pidada seotud müügiagendiks ning seega ei tohiks ekspordihinna kujundamisel tehtavad kohandused müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi osas ületada komisjonitasu protsenti, mis tavaliselt kehtib kaubandussektori sõltumatu müügiagendi jaoks. Äriühing esitas võrdlusalusena sõltumatute agentidega sõlmitud lepingud.Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist esitati väite toetuseks argument, et volframelektroodide juhtumi ([1]) korral peeti seotud importija kasumit usaldusväärseks ja seda võeti ekspordihinna kujundamisel arvesse. Vastuseks sellele väitele tuleks märkida, et algmääruse artikli 2 lõikes 9 ei ole ette nähtud erinevat kohtlemist importijatele, kes väidetavalt tegutsevad turustajatena, ja neile, kes väidetavalt tegutsevad müügiagentidena.

Artikli 2 lõikes 9 nähakse ette, et kohandada tuleb kõiki kulusid, mis on tekkinud importimise ja edasimüügi ning kasumi saamise vahelisel ajal. Veel tuleb märkida, et uurimine näitas, et seotud äriühing paikneb liidus. Muu hulgas tegeleb see äriühing seotud eksportija toodetud vaatlusaluse toote klienditellimuste ja arvetega, samuti vastutab ta liidus tolliformaalsuste täitmise eest. Asjaolu, et seotud eksportija teatavad tegevused on toimunud enne importimist, ei tähenda, et ekspordihinda ei võiks arvutada esimesele sõltumatule kliendile kehtiva edasimüügihinna alusel, kui on tehtud artikli 2 lõike 9 kohased vajalikud kohandused.

([1]) Nõukogu 9. märtsi 2007. aasta määrus (EÜ) nr 260/2007, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit volframelektroodide suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse selle suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 72, 13.3.2007, lk 1).

▼B

Äriühingu väidetavad funktsioonilised erinevused võrreldes teiste seotud importijatega peegelduvad tavaliselt müügi-, üld- ja halduskuludes, mille puhul komisjon kasutas äriühingu tegelikke andmeid. Seetõttu ei saa kõnealuse väitega nõustuda. Lisaks tuleks märkida, et eespool nimetatud volframelektroodide juhtumi puhul lisati seotud importija imporditud toode ka seotud kontserni poolt toodetavasse järgmise etapi tootesse ja seega oli ta tegevusala laiem kui kaubandusettevõtte oma. Seega leiti sellise keerulise struktuuri puhul, et sõltumatu importija kasum ei ole piisavalt representatiivne. Selles juhtumis kirjeldatud olukord ei ole võrreldav kõnealuse Malaisia seotud importija olukorraga, kes tegeleb üksnes kaubavahetusega. Sellegipoolest kohandatakse põhjustel, mida on selgitatud põhjenduses 29, kõnealust kasumimarginaali 5 protsendile. Kuna rohkem märkusi ekspordihinna kindlaksmääramise kohta ei ole esitatud, kinnitatakse ajutise määruse põhjendustes 52–54 esitatud esialgsed järeldused, mida muudetakse eespool kirjeldatu kohaselt.

3.3. *Võrdlus*

(48) Pärast esialgsete järelduste teatavakstegemist kordas üks Malaisia eksportija oma väidet (vt ka ajutise määruse põhjendust 57), et temaga seotud liidus paiknev importija on tegelikult tootja ekspordiosakond ja et tehasest hankimise tasandil kehtestatud ekspordihinna määramisel tehtaks ülemääraseid mahaarvamisi, kui vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 9 kohandataks müügi-, üld- ja halduskulusid ning kasumit täies ulatuses. Äriühing väitis, et samad kohandused tuleks teha ka normaalväärtuse arvutamise puhul. Väide esitati veel kord pärast lõplike järelduste teatavakstegemist. Samas ei esitatud ühtegi uut argumenti, mille tõttu tuleks neid järeldusi muuta. Eelkõige tuletatakse meelde, et seotud äriühing väljastas arved liidu klientidele ning et liidu klientide maksed läksid seotud äriühingule. Lisaks tuleb märkida, et seotud äriühingu müügis kajastus kasumimarginaal. Ka seotud äriühingu finantsaruandlus näitas, et importimise ja edasimüügi vahel kantud müügi-, üld- ja halduskulud olid tavapärases suuruses. Seega toimib seotud äriühing tõesti tüüpilise importijana. Kokkuvõttes tuleks märkida, et Malaisia tootja müüs samuti oma toodangut otse liidu ning muude riikide sõltumatutele klientidele. Viimati nimetatud küsimusega seoses viitas äriühing kohtuasjale *Interpipe* ja esitas Indoneesia eksportivate tootjate argumentidega sarnased argumendid. Põhjustel, mida on selgitatud käesoleva määruse põhjenduses 33, on käesoleva juhtumi asjaolud erinevad kohtuasja *Interpipe* puhul arutlusel olnutest. Lisaks on Malaisia eksportija väide, et äriühingu sõltumatu müügi üle pidas läbirääkimisi liidus paiknev seotud importija, kes tegeleb Malaisia äriühingu eksportmüügiosakonna ülesannetes, vastuolus selgitustega, mis esitati kohapealse kontrollkäigu ajal, mil selles kontekstis toodi välja eelkõige Jaapanis tegutsev emafirma. Eespool esitatu põhjal on jõutud järeldusele, et müügi-, üld- ja halduskulude ja kasumi kohandused tuleks jätta kehtima, ning et samalaadsete kohanduste kasutamine normaalväärtuse arvutamisel ei ole põhjendatud.

▼B

(49) Sama äriühing märkis ka, et ekspordihinna tuletamisel on teatavad müügikulud tema seotud importija kuludest kaks korda maha arvatud. Arvutusi kontrolliti ning kuna kõnealune väide osutus õigeks, siis kohandati arvutusi vastavalt.

(50) Üks Malaisia eksportijatest väitis, et normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdlus ei peaks põhinema tooteliigil, mis on määratud toote kontrollnumbriga, vaid äriühingu enda tootekoodil. Äriühingu väitel ei hõlma uurimisel kasutatud toote kontrollnumbrid piisavalt üksikasjalikku teavet tootmisprotsessi ning kulude ja hindade erinevuste kohta. Väite kinnituseks osutas äriühing mõnedele oma toodetele, mille tootmiseks kasutati erinevat tootmisprotsessi ja erinevat põhitoorainet, mille tõttu olid ka kulud ühe tootmisühiku kohta kõrgemad. Tuleks märkida, et seda väidet ei esitatud ei uurimise algetapis ega ka kohapealse kontrollkäigu ajal. Lisaks ei lahendaks äriühingu oma tootekoodi kasutamine arvutustes erinevate tootmismeetoditega seonduvat probleemi, sest ühesuguseid äriühingu tootekoode kasutati erinevate tootmisprotsesside käigus valmistatud toodete puhul. Seetõttu lükatakse kõnealune väide tagasi.

(51) Kuna rohkem märkusi võrdluse kohta ei ole esitatud, kinnitatakse ajutise määruse põhjendustes 55–58 esitatud esialgsed järeldused, mida muudetakse käesoleva määruse põhjenduse 49 kohaselt.

3.4. *Dumpingumarginaal*

(52) Pärast esialgsete järelduste teatavakstegemist teatas endast üks Malaisia tootja, kes ei ekspordi liitu, ning väitis ajutise määruse põhjendusega 60 seoses, et Malaisias on veel vaatlusaluse toote tootjaid. Sellega seoses märgitakse, et kui ka on teisi Malaisia tootjaid, kes ei ekspordi liitu, siis ei muuda see Malaisia koostöötaseme kohta tehtud järeldusi, sest ei esitatud mingeid tõendeid, et uurimise all olnud äriühingud ei esinda kogu uurimisperioodil toimunud vaatlusaluse toote eksporti liitu. Lisaks kritiseeris seesama Malaisia tootja fakti, et tootjate puhul nagu tema, kes ei eksportinud uurimisperioodil liitu, hakkab kehtima jääktollimaksumäär. Sellega seoses tuleb märkida, et äriühingute puhul, kes ei ole uurimisperioodil liitu eksportinud, ei saa kehtestada individuaalset tollimaksumäära. Niipea aga, kui need äriühingud eksportimist alustavad või võtavad tühistamatu lepinguga kohustuse müüa oma toodangut liitu, võivad nad taotleda algmääruse artikli 11 lõike 4 kohast läbivaatamist uue eksportijaga seoses ning kui kõnealuses artiklis sätestatud tingimused on täidetud, võidakse tema suhtes kehtestada individuaalne dumpingumarginaal.

(53) Üks Malaisia tootjatest väitis, et dumpingumarginaali protsendimäära arvutamise alusena kasutatud CIF-väärtus ei peaks põhinema tollis deklareeritud hindadel, vaid et see tuleks arvutada edasimüügihinna alusel, millest on maha arvatud kõik importimisele järgnenud (liidus tekkinud) kulud. Kuid kuna liidu piiril oli tolliväärtuse deklaratsioonides aluseks just CIF-hind ja tundub, et see ei olnud valesti deklareeritud, siis tuleb sama hinda kasutada dumpingumarginaali protsendimäära arvutamisel. Äriühing väitis,

▼B

et Malaisiast lähetatud tarnete ja liidus edasimüügi otstarbel täidetud tollideklaratsioonide vahele jääb teatav ajalünk. Märgitakse, et isegi kui tollivormistuse arved koostatakse hiljem hindade põhjal, mis järgivad FIFO varude hindamismeetodit, on sellegipoolest tegemist ülekandehinnaga ja mitte jaemüügihinnaga, mis on aluseks tolliväärtuse arvutamisel. Seetõttu lükatakse kõnealune väide tagasi.

(54) Kuna dumpingumarginaali arvutamise kohta rohkem märkusi ei ole esitatud, kinnitatakse ajutise määruse põhjendused 59 ja 60.

(55) Lõplik dumpingumarginaal, väljendatuna protsendimäärana CIF-netohinnast liidu piiril enne tollimaksu sissenõudmist, on järgmine:

Äriühing	Lõplik dumpingumarginaal
KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.	3,3 %
Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.	5,3 %
Fatty Chemicals Malaysia Sdn. Bhd.	5,7 %
Kõik teised äriühingud	5,7 %

D. **KAHJU**

1. **Sissejuhatavad märkused**

(56) Pärast ajutise määruse avaldamist leiti, et tarbimist käsitlevates näitajates oli tehnilise vea tõttu vaja teha väikesed parandused. Seega muudeti veidi müügimahtu ning liidu tootmisharu turuosa ja asjaomaste riikide turuosa käsitlevaid näitajaid. Need parandused ei mõjuta aga oluliselt vaatlusalusel perioodil liidu turul valitsenud suundumusi tarbimise, müügimahu, liidu tootmisharu turuosa ja asjaomaste riikide turuosa osas, samuti selles suhtes tehtud järeldusi.

2. **Liidu toodang ja liidu tootmisharu**

(57) Nagu on öeldud ajutise määruse põhjenduses 62, leiti, et liidus tootis samasugust toodet kaks kaebuse esitajat ja mõned väiketootjad. Nagu on öeldud käesoleva määruse põhjendustes 11 ja 12, jäetakse hargahelaga isomeere sisaldavaid rasvalkohole ja nende segusid tootvate äriühingute toodang liidu vastava toodangu määratlusest välja. Hoolimata käesoleva määruse põhjenduses 58 selgitatud asjaolust kinnitatakse ajutise määruse põhjendustes 62 ja 63 esitatud liidu tootmisharu määratlus.

(58) Kahest kaebuse esitanud äriühingust võttis ühe äriühingu üle äriühing, kes osaleb praeguses menetluses kasutajana. See kaebuse esitanud äriühing jäi ajutise määruse avaldamise järgselt neutraalsele seisukohale.

(59) Mõned huvitatud isikud seadsid kahtluse alla uurimise toetamise taseme või uurimisel võetud seisukohad, väites, et uurimise toetamine peab olema ühesugune kogu uurimise ajal.

▼B

(60) Selle väite analüüsimisel selgus, et kaebuse esitaja positsiooni säilitanud äriühingu toodang moodustab üle 40 % liidu kogutoodangust, seega rohkem kui 25 % liidu kogutoodangust, ja esindab 100 % rasvalkohole ja nende segusid tootvaid liidu tootjaid, kes kas toetasid kaebust või avaldasid sellele oma vastuseisu. Seega on algmääruse artikli 5 lõikes 4 sätestatud 25 % ja 50 % piirmäärad täidetud ning seisukohad võib kinnitada.

(61) Mõned huvitatud isikud väitsid, et kuna uurimisperioodil importisid vaatlusalust toodet mõlemad kaebuse esitajad, siis ei tuleks neid lugeda liidu tootmisharu osaks. Tehti kindlaks, et nende äriühingute poolt asjaomastest riikidest imporditud vaatlusaluse toote protsent ei olnud suur, kui võrrelda seda nende poolt samasuguse toote tootmise protsendiga. Lisaks oli importimine pigem ajutine tegevus. Seega võib kinnitada, et nende äriühingute peamine tegevus oli samasuguse toote tootmine ja müük. Seega kinnitatakse ajutise määruse põhjendused 62 ja 63.

3. **Liidu tarbimine**

(62) Kuna liidu tarbimise kohta märkusi ei esitatud, kinnitatakse ajutise määruse põhjendused 64–66.

4. **Asjaomastest riikidest pärit import liitu ja hinna allalöömine**

4.1. *Kumulatsioon*

(63) Mitu huvitatud isikut olid selle vastu, et ajutises määruses oli kolme asjaomase riigi puhul kasutatud kumulatiivset hindamist. Nende arvates ei olnud algmääruse artikli 3 lõikes 4 sätestatud tingimused kumulatiivseks hindamiseks täidetud. Eelkõige väitsid nad, et ühe riigi puhul kindlaks tehtud negatiivne hindade allalöömine välistab kumulatsiooni. Lisaks kinnitasid nad, et nende kolme eksportiva riigi puhul olid müügimahu suundumused vaatlusalusel perioodil erinevad ning et tooraine kättesaadavus ja kasutatud tooraine olid neis eksportivates riikides samuti erinevad. Lõpetuseks märgiti, et ühest asjaomasest riigist pärit eksportmüük toimus seotud äriühingu kaudu. Nende huvitatud isikute arvates olid asjaomaste riikide konkurentsitingimused liidu turul erinevad. Algmääruse artikli 3 lõikes 4 on sätestatud, et kui dumpinguvastast uurimist kohaldatakse samal ajal toote impordi suhtes, mis pärineb rohkem kui ühest riigist, hinnatakse sellise impordi mõju kumulatiivselt ainult sel juhul, kui on kindlaks tehtud, et a) igast riigist pärineva impordi puhul kindlaksmääratud dumpingumarginaal on suurem kõnealuse määruse artikli 9 lõikes 3 määratletud miinimumtasemest ning et igast kõnesolevast riigist pärit impordi maht ei ole tähtsusetu, ning b) impordi mõju kumulatiivne hindamine on importtoodete vahelise konkurentsi tingimusi ning importtoodete ja samasuguste liidu toodete vahelise konkurentsi tingimusi arvesse võttes asjakohane.

a) Nagu on selgitatud ajutise määruse punktis 4.3.2, ei olnud ühestki asjaomasest riigist pärit dumpinguhinnaga impordi

▼B

maht tähtsusetu, ja dumpinguhinnaga impordi osa oli oluline kogu vaatlusaluse perioodi jooksul.

b) Tehti kindlaks, et konkurentsi tingimused ja asjaomastest riikidest pärit toodete hinnad olid imporditud toodete ja samasuguse toote puhul sarnased, seda eelkõige uurimisperioodi ajal. Nagu on selgitatud ajutise määruse põhjenduses 127, ületavad nende riikide puhul kehtestatud kahju kõrvaldamise tasemed märkimisväärselt minimaalset 2 % piirmäära. Seega ei peegelda hindade allalöömine olukorda, mis iseloomustaks turgu, kus valitseb tõhus hinnakonkurents. Lisaks analüüsiti iga asjaomase riigi puhul müügikanaleid ja hinnasuundumisi ja leiti, et need on sarnased, nagu näitab alljärgnev tabel. Asjaomaste riikide impordihinnad osutasid langustendentsile ja olid uurimisperioodil võrreldes liidu tootmisharu keskmiste hindadega eriti madalad.

Eurostati andmed impordi kohta (kohandatud ja hõlmavad üksnes vaatlusalust toodet)	2007	2008	2009	Uurimis-periood
Keskmine hind (eurodes tonni kohta) Malaisias	911	944	799	857
Indeks: 2007 = 100	100	104	88	94
Δ % aastas		3,6	–15,4	7,3
Keskmine hind (eurodes tonni kohta) Indoneesias	996	1 169	899	912
Indeks: 2007 = 100	100	117	90	92
Δ % aastas		17,3	–23,1	1,4
Keskmine hind (eurodes tonni kohta) Indias	997	1 141	897	915
Indeks: 2007 = 100	100	114	90	92
Δ % aastas		14,4	–21,4	2,1

(64) Seega kinnitatakse ajutise määruse põhjendused 67–70.

4.2. *Asjaomastest riikidest pärit dumpinguhinnaga impordi maht, hind ja turuosa*

(65) Kuna asjaomastest riikidest pärit dumpinguhinnaga impordi mahu, hinna ja turuosa kohta märkusi ei esitatud, kinnitatakse ajutise määruse põhjendused 71–73.

4.3. *Hindade allalöömine*

(66) Huvitatud isikud väitsid, et rasvalkoholide ja nende segude tooraine hinnad on erinevad olenevalt sellest, kas neid toodetakse looduslikest õlidest ja rasvadest või sünteetilistest lähteainetest, nagu näiteks toornafta ja mineraalõli, ja et tuleks kasutusele võtta täiendav kriteerium, mis käsitleb toote kontrollnumbrit, et saaks arvesse võtta erinevatest tootmisprotsessidest tulenevaid tootmiskulude erinevusi. Märgitakse, et toote kontrollnumbrid on kehtestatud iga vaatlusaluse toote määratluse alla kuuluva tooteliigi alakategooria konkreetsete omaduste põhjal ja mitte iga tooteliigi hinna põhjal. Lisaks on kindlaks tehtud, et rasvalkoholide ja

▼B

nende segude põhiomadused ei ole vaatamata sellele, kas neid toodetakse looduslikest õlidest ja rasvadest või toornaftast ja mineraalõlist, väga erinevad, samuti ei ole tootmiskulude erinevus sedavõrd suur, et õigustaks toodetele erinevate kontrollnumbrite määramist. Seega lükatakse kõnealune väide tagasi.

(67) Teatud huvitatud isikud väitsid, et impordijärgsete kulude kajastamiseks kasutatud näitajad (need kulud moodustavad umbes 3 % impordihinnast), mida kasutati hindade allalöömise taseme kindlaksmääramiseks asjaomaste riikide puhul, olid ebatäpsed ega tundunud antud juhul asjakohasena. Märgitakse siiski, et uurimise käigus kontrollitud teave näitas, et importivad pooled, näiteks importijad ja kasutajad, pidid maksma sellise summa impordijärgseteks kuludeks, et lasta vaatlusalune toode liidu turul vabasse ringlusse. Lisaks ei esitanud huvitatud isikud mingeid tõendeid, mis osutaksid sellele, et impordijärgsed kulud ei ole antud juhul korrektselt määratud. Seega seda väidet ei arvestatud. Kinnitatakse ajutise määruse põhjendustes 74 ja 75 kirjeldatud hindade allalöömise arvutamisel kasutatud metoodika.

5. **Liidu tootmisharu majanduslik olukord**

5.1. *Sissejuhatavad märkused*

(68) Hoolimata põhjenduses 58 nimetatud omandisuhte muutumisest, leitakse, et kaebuse esitaja (kes küll võttis kaebuse tagasi) esitatud andmeid ja tema valdustes kontrollitud andmeid ei peaks automaatselt kahju analüüsist välja jätma, sest selle äriühingu toodang moodustab jätkuvalt osa liidu toodangust.

(69) Mõned huvitatud isikud väitsid, et mõned liidu tootmisharu esitatud andmed, eelkõige just teatavate Indiast, Indoneesiast ja Malaisiast pärit vaatlusaluse toote ostutehinguid käsitlevad andmed, tuleks kahju analüüsist ja kahjumarginaali arvutamisest välja jätta, sest mis tahes väidetav kahju nende ostutehingutega seoses oleks enda poolt põhjustatud kahju. Kuid nagu on märgitud ajutise määruse põhjenduses 63, tulenesid need ostutehingud peamiselt ühele tootjale kuuluva tootmisüksuse ajutisest sulgemisest. Samuti ei olnud nende ostutehingute maht oluline kaebuse esitaja kogutoodangu mahuga võrreldes. Seega puudusid kaalukad põhjused kõnealuste tootjate ostutehingute väljajätmiseks kahju analüüsist ja kahjumarginaali taseme arvutamisest.

(70) Kinnitatakse ajutise määruse põhjenduses 76 esitatud sissejuhatavad märkused.

5.2. *Tootmine, tootmisvõimsus ja tootmisvõimsuse rakendamine, müük ja turuosa*

(71) Kuna liidu tootmisharu tootmise, tootmisvõimsuse ja tootmisvõimsuse rakendamise, samuti müügi ja turuosa kohta märkusi ei esitatud, kinnitatakse ajutise määruse põhjendused 77–81.

▼B

5.3. *Liidu tootmisharu keskmine ühikuhind*

(72) Pärast ajutise määruse avaldamist leiti, et liidu tootmisharu keskmist ühikuhinda käsitlevates näitajates oli tehnilise vea tõttu vaja teha väikesed parandused. Alljärgnevas tabelis on esitatud liidu tootmisharu keskmist ühikuhinda kajastavad korrigeeritud suundumused vaatlusalusel perioodil.

Ühiku hind, müük sõltumatutele klientidele liidus	2007	2008	2009	Uurimisperiood
Indeks: 2007 = 100	100	123	102	96
Δ % aastas		22,6 %	–16,9 %	–5,3 %

Allikas: küsimustiku vastused.

(73) Vastupidiselt ajutise määruse põhjenduses 84 öeldule vähenesid liidu tootmisharu hinnad vaatlusalusel perioodil 4 %. Hinnalangus oli suur aastatel 2008 ja 2009 ning hinnad langesid edasi ka uurimisperioodil. Müügihinnad vähenesid sel ajal 22 %. Tehtud muudatus ei mõjuta liidu tootmisharu olukorra kohta esitatud järeldust ning kuna liidu tootmisharu keskmise ühikuhinna kohta märkusi ei esitatud, kinnitatakse ajutise määruse põhjendused 82 ja 83.

5.4. *Varud, tööhõive, töötasud ja tootlikkus, kasumlikkus, rahavood, investeeringud, investeeringutasuvus ja kapitali kaasamise võime, kasv, tegeliku dumpingumarginaali suurus*

(74) Mõned huvitatud isikud väitsid, et see ei ole võimalik, et liidu tootmisharu on kahju kannatanud, sest liidu tootmisharu osa moodustavad äriühingud on vertikaalselt integreeritud ja nad importisid vaatlusalust toodet kolmandatest riikidest. Seepärast oleksid nad võinud kasutada imporditud toodet toomisahela järgmise etapi toodete tootmises ja müüa sellist toodangut, mis ei ole kasumlik.

(75) Tuleks märkida, et teatavates dumpinguvastastes uurimistes on mõned tootjad, näiteks terase- ja keemiatoodete tootjad, kes on kuulunud neil juhtudel liidu tootmisharu määratluse alla, tootnud ka toomisahela järgmise etapi toodangut ja et teatud osa nende vaatlusaluse toote toodangust on olnud suunatud enda tarbeks. Sellisel juhul uuritakse liidu tootmisharule tekitatud võimalikku kahju üksnes vaatlusaluse toote toodangu ja müügi baasil. Kuid praegusel juhul on vaatlusaluse tootega kauplemisel oluline kahju kindlaks tehtud, nagu on selgitatud ka ajutise määruse põhjendustes 77–93. Huvitatud isikud ei esitanud tõendeid, mis oleksid näidanud, et neis põhjendustes esitatud järeldused ei ole korrektsed ja et liidu tootmisharule ei ole tekitatud uurimisperioodil olulist kahju. Seetõttu lükatakse see väide tagasi.

(76) Mõned huvitatud isikud väitsid, et kaebuse esitajate teatavate tootmisüksuste sulgemine jättis eksitava mulje, nagu oleksid nad kannatanud kahju. Nad väitsid, et liidus on teisi tootjaid, kes aitasid liidus tootmisvõimsust suurendada ja et liidu tootmisharu tootmisvõimsus suurenes uutesse tehastesse investeerimisest. See

▼B

ei ole omane kahjukannatanud tootmisharule. Teised huvitatud isikud väitsid, et investeeringute vähenemine ei tähenda veel kahju, vaid viitab tootmise paigutamisele liidust väljapoole.

(77) Ajutise määruse põhjenduses 78 kirjeldatud uurimine näitas, et liidu tootmisharu tootmisvõimsus suurenes 2008. aastal 9 %, kuid langes seejärel uurimisperioodil 10 %. See oli selliste otsuste tulemus, mis võeti asjaomastest riikidest pärit konkurentsi tõttu, ja sellele järgnevad ajutised sulgemised oli samuti tingitud dumpinguhinnaga impordi survest. Mis puutub investeeringutesse, siis ajutise määruse põhjenduses 89 on selgitatud, et liidu tootmisharu liitu tehtavad investeeringud vähenesid vaatlusalusel perioodil 35 %. See on üks paljudest kahjunäitajatest, mille põhjal sai ajutise määruse põhjendustes 92 ja 93 esitada järelduse, et liidu tootmisharu kandis uurimisperioodil olulist kahju.

(78) Kuna varude, tööhõive, töötasude ja tootlikkuse, kasumlikkuse, rahavoogude, investeeringutasuvuse ja kapitali kaasamise võime, kasvu ja tegeliku dumpingumarginaali suuruse kohta rohkem märkusi ei esitatud, kinnitatakse ajutise määruse põhjendused 85–91.

5.5. *Olukorra muutumine pärast uurimisperioodi*

(79) Mõned huvitatud isikud väitsid, et puuduvad tõendid selle kohta, et liidu tootmisharu on olulist kahju kannatanud, ning et asjaolu, et üks kahest kaebuse esitajast võttis oma toetuse uurimisele tagasi, näitab, et ta ei kannatanud kahju. Väideti ka, et teise kaebuse esitaja kahjunäitajad ei näita, et tegemist oleks kahjuga.

(80) Märgitakse, et kõnealune äriühing ei olnud uurimise vastu, vaid et ta võttis uurimise suhtes neutraalse seisukoha. Seepärast (nagu on selgitatud põhjenduses 57) leiti olevat asjakohane säilitada mõlemad liidu tootjad liidu tootmisharu osana.

(81) Väideti, et uurimisperioodile järgneval perioodil tõusid hinnad märgatavalt ja et neid hinnasuundumusi sel perioodil tuleb otseselt tõlgendada kaebuse esitajate kasumina, kuna 2010. ja 2011. aasta avalikes aruannetes andsid nad teada parematest majandustulemustest.

(82) Mõned huvitatud isikud kinnitasid veel kord, et liidu tootmisharu olukord paranes uurimisperioodile järgneval perioodil märgatavalt, ning nad viitasid sellele, et mõned äriühingud kavatsesid ehitada liitu uusi tehaseid. Väideti ka, et hiljutise impordihinna suurenemise tõttu tuleks meetmete kohaldamine lõpetada või kehtestada meetmed minimaalse impordihinna kujul.

(83) Pärast uurimisperioodi toimunud sündmusi tavaliselt dumpinguvastases uurimises ei arvestata. Lisaks ei esitatud mingeid tõendeid, mis laseksid oletada, et pärast uurimisperioodi toimunud arengud oleksid ilmsed, vaieldamatud ja püsivad. Alati, kui kaalutakse lõplike meetmete peatamist, tuleks seda teha uurimisperioodile järgnevate püsivate arengute taustal.

▼B

(84) Mis puutub minimaalse impordihinna kehtestamisse, nagu on selgitatud ka põhjendustes 123–126, siis leitakse, et seda õigustavad asjaolud puuduvad. Seetõttu lükati kõik need väited tagasi.

6. **Järeldus kahju kohta**

(85) Uurimine kinnitas, et enamik liidu tootmisharuga seonduvad kahjunäitajaid olid vaatlusalusel perioodil langustrendis. Eelnevat arvesse võttes kinnitatakse ajutise määruse põhjendustes 92 ja 93 tehtud järeldus, et liidu tootmisharu kandis uurimisperioodil olulist kahju.

E. **PÕHJUSLIK SEOS**

1. **Dumpinguhinnaga impordi mõju**

(86) Üks huvitatud isik täheldas, et ajutise määruse põhjenduses 108 esitatud analüüs on ekslik, sest tundub, nagu seotaks üldine ja pidev tarbimise vähenemine impordi suurenemisega, kusjuures selle isiku väidete kohaselt oli asjaomastest riikidest pärit impordi areng kooskõlas tarbimise arenguga.

(87) Tuleb tõepoolest selgitada ja nagu ka ajutise määruse põhjendustes 64–66 on öeldud, suurenes üldine tarbimine vaatlusalusel perioodil 2 % võrra. See ei muuda aga ebaoluliseks asjaolu, et vaatlusalusel perioodil suurenesid oluliselt asjaomastest riikidest pärit madala, dumpinguhinnaga impordi üldine maht ja turuosa (vt ajutise määruse põhjendust 96), kusjuures turu suurus püsis peaaegu muutumatuna, kuid liidu tootmisharu kaotas olulise osa oma turust, seda eelkõige just 2009. aasta ja uurimisperioodi vahelisel ajal.

(88) Mõned huvitatud isikud esitasid väite, et asjaomastest riikidest pärit impordi suundumused ei ole seotud liidu tootmisharu majandusliku olukorra halvenemisega, eelkõige just müügimahu, müügihindade ja kasumlikkuse osas. Nad väitsid, et liidu tootmisharu kasumlikkus paranes pärast impordi suurenemist 2008. aastal ja et kasumlikkus vähenes oluliselt siis, kui import püsis stabiilsena.

(89) Vastupidiselt eelnenud väitele selgus uurimise käigus, et madala, dumpinguhinnaga impordi ja liidu tootmisharu kantud kahju vahel oli kogu vaatlusaluse perioodi vältel üldine seos (vt ajutise määruse põhjendusi 95–98). Uurimine näitas veel, et liidu tootmisharu ei suutnud vaatlusaluse perioodi jooksul taastuda, sest liidu turule imporditi järjest enam madala, dumpinguhinnaga tooteid. Seetõttu tuleks kõnealune väide tagasi lükata.

(90) Väideti ka, et impordi suundumused olid mõnede eksportivate tootjate toodetava alkoholi tüübi kaupa erinevad ja et seetõttu oleks nende alkoholitüüpide puhul pidanud tegema eraldi kahju analüüsi. Need erinevad alkoholitüübid, mis kuulusid tootevalikusse, olid ühesuguste põhiomadustega. Uurimise käigus ei ilmnenud olulisi erinevusi erinevatest toorainetest toodetud rasvalkoholide ja nende segude vahel. Seega ei ole mingit põhjust viia läbi kahju trendide eraldi analüüse alkoholi tüübi kaupa.

▼B

(91) Väideti veel, et Indiat ei saa kahju tekitamises süüdistada, sest Indiast pärit import vaatlusalusel perioodil ei suurenenud, eelkõige kui jätta arvestamata kaebuse esitaja sooritatud ostud. Siiski leiti, et Indiast pärit import liidu turule toimus dumpinguhindadega ja et kahjumarginaal oli kaugelt üle 2 % miinimumtaseme. Tuleb arvestada ka seda, et asjaomaste riikide puhul olid täidetud kumulatiivse hindamise tingimused, nagu on selgitatud põhjendustes 63–65. Seega tuleks kõnealune väide tagasi lükata.

(92) Väideti ka, et kahju tekitamises ei osalenud äriühingud, kelle individuaalne hindade allalöömise marginaal oli negatiivne, või et sel põhjusel ei tekitanud kahju kogu Indoneesiast pärit import.

(93) Nagu ka põhjendustes 63–65 kirjeldatud, olid asjaomaste riikide puhul täidetud kumulatiivse hindamise tingimused. Seega hinnati mõju, mida asjaomastest riikidest pärit madal, dumpinguhinnaga import liidu tootmisharule avaldas, kahju analüüsi raames ja kahju põhjusena kõiki neid riike arvesse võttes. Märgitakse veel, et kui ka hindu alla ei löödud, ei välista see veel liidu tootmisharule olulise kahju tekitamist. Nagu ajutise määruse põhjendustes 124–127 kirjeldatud, leiti tõepoolest, et liidu tootmisharu müügihinnast ei piisanud kõigi tootmiskulude katmiseks ja asjakohase kasumimarginaali saamiseks, mida oleks võinud saada juhul, kui uurimisperioodil ei oleks toimunud dumpinguhinnaga importi. Seega lükatakse kõnealune väide tagasi.

(94) Kuna dumpinguhinnaga impordi mõju kohta rohkem märkusi ei esitatud, kinnitatakse ajutise määruse põhjendused 95–98.

2. **Muude tegurite mõju**

(95) Mitu huvitatud isikut väitis, et tegelikult kannatas liidu tootmisharu kahju finantskriisi tagajärjel, sest tootmisharu põhilised raskused ilmnesid siis, kui import asjaomastest riikidest stabiliseerus. Lisati, et liidu tootmisharu kasumlikkuse häired olid sarnased keemiasektoris tegutsevate muude äriühingute puhul täheldatud häiretega.

(96) Kriisil oli teatud mõju liidu tootmisharu tulemuslikkusele. Kahjunäitajate, näiteks tootmisvõimsuse rakendusaste ja müügimahu suundumused näitavad, et liidu tootmisharu olukord halvenes kriisi ajal ja paranes mõningal määral turu taastumisel. Uurimine näitas siiski, et see paranemine ei võimaldanud liidu tootmisharul taastuda ning et liidu tootmisharu majanduslik olukord oli kaugel sellest seisust, mis valitses enne vaatlusaluse perioodi algust. Lisaks sellele kasvas 2008. aastal, st aasta enne finantskriisi algust, asjaomastest riikidest pärit dumpinguhinnaga import kõige rohkem ning liidu tootmisharu müügimaht vähenes kõige järsemalt, nagu märgitud põhjenduses 89. Pärast 2008. aastat liidu tootmisharu ei taastunud ja dumpinguhinnaga impordi osakaal liidu turul oli endiselt suur. Selletõttu on selge, et olenemata muudest teguritest, mõjutas dumpinguhinnaga import suuresti liidu tootmisharule uurimisperioodil osaks saanud olulise kahju teket. Seega lükatakse kõnealune väide tagasi.

▼B

(97) Mitu huvitatud isikut väitis veel, et tegelikult kannatas liidu tootmisharu väidetavalt kahju muudest kolmandatest riikidest pärit impordi, nõudluse vähenemise, toorainehindade tõusu ning raske ligipääsu tõttu neile toorainetele, siis veel liidu tootmisharu valede strateegiliste otsuste, järgtööstuse konkurentsisurve ja selle tõttu, et vaatlusaluse toote tootmine enda tarbeks vähenes, turu üldtingimused muutusid ja liidu turu konkurentsiolukord muutus.

(98) Siinkohal tasub märkida, et eespool nimetatud huvitatud isikud ei suutnud oma väiteid põhjendada ega näidata, et need muud tegurid peale asjaomastest riikidest pärit dumpinguhinnaga impordi oleksid liidu tootmisharu kantud kahju ja dumpinguhinnaga impordi vahelise põhjusliku seose kõrvaldanud.

(99) Mõned huvitatud isikud väitsid, et komisjon jättis analüüsimata hargahelaga rasvalkoholide ja nende segude müügi mõju liidu tootmisharu valmistatud vaatlusaluse toote müügile ning selle, kuidas see mõjutas liidu tootmisharu olukorda. Uurimisel keskenduti tootele, mille määratlus on esitatud põhjendustes 8–12, ja ükski huvitatud isik ei esitanud usaldusväärseid andmeid, mille alusel oleks saanud hinnata hargahelaga rasvalkoholide ja nende segude võimalikku negatiivset mõju liidu tootmisharu majanduslikule olukorrale. Seetõttu lükatakse kõnealune väide tagasi.

(100) Kuna muude tegurite mõju kohta rohkem märkusi ei ole, kinnitatakse ajutise määruse põhjendused 99–106.

3. **Järeldus põhjusliku seose kohta**

(101) Uurimisel ei osutatud asjaolule, et oli ka muid tegureid peale asjaomastest riikidest pärit madala, dumpinguhinnaga impordi, mis oleksid kõrvaldanud põhjusliku seose liidu tootmisharu kantud olulise kahju ja dumpinguhinnaga impordi vahel.

(102) Kuna põhjusliku seose kohta tehtud järelduste kohta märkusi ei esitatud, kinnitatakse käesolevaga ajutise määruse põhjendused 107–110.

F. **LIIDU HUVID**

1. **Liidu tootmisharu**

(103) Kuna liidu tootmisharu huvide kohta märkusi ei esitatud, kinnitatakse ajutise määruse põhjendused 112 ja 113.

2. **Importijad**

(104) Kuna liidu importijate huvide kohta märkusi ei esitatud, kinnitatakse ajutise määruse põhjendused 115 ja 116.

3. **Kasutajad**

(105) Tuletatakse meelde, et hindamaks dumpinguvastaste meetmete võimalikku mõju liidu kasutajatele, keskenduti uurimisel peamiselt esialgse uurimise käigus külastatud viie suurema äriühingu (kasutajad) esitatud kokkuvõtlikele andmetele.

(106) Kontrollitud teabe põhjal selgus esialgu, et vaatlusaluse toote kulude osa moodustas seda liiki toodete tootmise kogukuludest märkimisväärse osa, jäädes 10 % ja 20 % vahele olenevalt lõpptootest. Olemasolevad andmed vaadati siiski üle ning uute

▼B

arvutuste põhjal ja mõnede näitajate puhul tehtud paranduste tulemusena selgus, et kulud jäid 15 % ja 25 % vahele. Nende viie külastatud äriühingu puhul oli vaatlusaluse toote kasutamisel põhineva äritegevusega seotud keskmine kasumimarginaal esialgu ligi 6 %, uute arvutuste põhjal oli keskmine kasumimarginaal kõrgem, st umbes 7,5 %. Samuti korrigeeriti vaatlusaluse toote osakaalu nende äriühingute kogu tegevuse osas. Esialgu leiti, et see on umbes 22 %, kuid uute arvutuste põhjal määrati selleks protsendiks 25 %.

(107) Pärast ajutise määruse avaldamist reageerisid paljud kasutajad ja esitasid lõplike järelduste kohta märkusi. Nad vaidlustasid ajutise määruse põhjenduses 118 nimetatud viie äriühingu väljavalimise, väites, et kasutajate tootmisharu puhul ei olnud kõnealuste meetmete võimaliku mõju hindamiseks kasutatud andmed läbipaistavad, andmete aluseks ei oldud võetud esinduslikke äriühinguid ja et neid äriühinguid oli liiga vähe. Väideti, et analüüsi käigus oleks pidanud arvesse võtma kõigi uurimise käigus koostööd teinud kasutajate andmeid.

(108) Ent nagu ka ajutise määruse põhjendustes 117 ja 118 öeldud, moodustasid 21 koostööd teinud äriühingu ostud uurimisperioodil liidu äriühingute tehtud vaatlusaluse toote ostudest umbes 25 % ning kasutajate huvide hindamiseks kasutatud viie äriühingu ostud moodustasid sellest 18 % ja koostööd teinud kasutajate vaatlusaluse toote ostud moodustasid 72 %. Lisaks asjaolule, et nende viie kasutaja vaatlusaluse toote ostumaht oli esinduslik, esindasid need kasutajad ka piisavalt hästi kasutajate tootmisharu erinevate majandusharude seisukohast. Tõepoolest, need viis äriühingut, keda külastati, moodustavad heterogeense rühma, kuhu kuuluvad mitte ainult vaatlusaluse toote esmakasutajana tootjad, st pindaktiivsete ainete tootjad, vaid ka pindaktiivseid aineid kasutavad tootjad ja muud tootmisahela teise järgu tootjad.

(109) Sellegipoolest tehti põhjalik analüüs, mille käigus võeti arvesse kogu koostööd tegevate kasutajate esitatud teavet. Dumpinguvastaste meetmete võimalikku mõju hinnati eraldi pindaktiivsete ainete tootjate puhul, sest need tootjad moodustavad eraldi rühma, keda meetmete kehtestamine võiks kõige otsesemalt mõjutada. Lisaks hinnati eraldi kasutajate rühma, kuhu kuuluvad kõik teised vaatlusalust toodet kasutavad äriühingud, kes tegid uurimise käigus koostööd.

(110) Kõigi koostööd tegevate kasutajate puhul ning seejärel eraldi nende kahe rühma puhul hinnati simulatiivselt, milline võiks olla meetmete mõju, kui rasvalkoholide ja nende segude puhul kehtivaks tollimaksumääraks oleks keskmiselt 5 %. Simulatiivse hindamise tulemused näitasid, et sellise keskmise tollimaksumäära lõplik mõju nende äriühingute tootmiskuludele, kes kasutavad vaatlusalust toodet, oleks umbes 0,09 % kõigi kasutajate korral, ning sama tollimaksumäära mõju vaatlusalust toodet kasutavate tootmisahela teise järgu tootjate, st pindaktiivsete ainete tootjate tootmiskuludele oleks umbes 0,05 % ja teise äriühingute rühma puhul 0,29 %.

▼B

(111) Analüüs näitas veel, et pindaktiivsete ainete tootjate kasumimarginaal oli madalam sektorites, kus kasutati uurimisalust toodet. Samas importis see äriühingute rühm asjaomastest riikidest uurimisperioodil ainult 2,6 % oma uurimisaluse toote ostudest. Lisaks moodustab pindaktiivsete ainete tootjate puhul selline tootmine, kus kasutatakse rasvalkohole ja nende segusid, nende kogukäibest umbes 24 %. Seega, isegi kui kohaldataks 5 % keskmist tollimaksumäära, oleks lõplik mõju tootmiskuludele, sealhulgas uurimisaluse toote tootmiskuludele, väga väike ja tootmise üldise kasumlikkuse seisukohast isegi tähtsusetu.

(112) Mõned pindaktiivsete ainete tootjad siiski väitsid, et dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamisel nad toorainet enam vabalt osta ei saaks, ja see põhjustaks häireid nende turusegmendis.

(113) Nagu ka ajutise määruse põhjenduses 120 kinnitatud, ei takistaks dumpinguvastaste tollimaksude tase ning nendest tulenev võimalik mõju kasutajate tootmisharule ja tootmisahela teise etapi turgudele vaatlusaluse toote importi olulisel määral. Uurimine kinnitas, et lõplikud dumpinguvastased tollimaksud ei põhjusta häireid tootmisahela teise etapi turgudel. Samas ei tohiks sellise kulude väikese tõusu lisamine toodangu lõpphinnale pindaktiivsete ainete tootjate jaoks probleeme tekitada. Seega lükatakse tagasi väide, nagu tekitaks dumpinguvastased tollimaksud häireid tootmisahela teise etapi turgude jaoks.

(114) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitsid mõned kasutajad jätkuvalt seda, et liidu tootjad on keeldunud neile oma kaupu tarnimast ja et tarnekanalite osas on vähe võimalusi. Siiski ei tohiks kavandatavate meetmete suhteliselt madal tase vaatlusaluse toote impordivõimalusi halvendada, nagu kinnitatud ka ajutise määruse põhjenduses 120. Lisaks ei tootnud liidu tootjad sel perioodil täismahus. Lisaks sellele saab importida ka muudest kolmandatest riikidest, kelle suhtes meetmed ei kehti, ning Eurostati andmed pärast uurimisperioodi toimunud rasvalkoholide ja nende segude impordi kohta mujalt maailmast näitavad, et selline import kasvab, mis osutab sellele, et väidetav tarnete vähesuse oht on põhjendamatu. Seetõttu lükati kõnealune väide tagasi.

(115) Mõned kasutajate ühendused, kellel ei õnnestunud endast teada anda algatamisteate punktis 5.3 ette nähtud tähtajaks, väitsid, et nende seisukohti, eelkõige meetmete võimaliku mõju kohta väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjatele ja konkreetsetele sektoritele, ei ole liidu huvide hindamise juures arvesse võetud. Tuleks siiski märkida, et selles uurimises on arvesse võetud nende ühenduste esitatud kõiki märkusi. Nagu ka põhjenduses 109 märgitud, on liidu huvide hindamisel arvesse võetud kõigi koostööd tegevate kasutajate esitatud teavet. Seetõttu lükati kõnealune väide tagasi.

(116) Mitu huvitatud isikut märkis, et meetmete kestus, juhul kui need kehtestatakse, peaks piirduma ajavahemikuga, mis ei kesta kauem kui kaks aastat. Algmääruse kohaselt kehtestatakse lõplikud dumpinguvastased meetmed tavaliselt viieks aastaks. Kuna ükski huvitatud isik ei esitanud tõendeid selle kohta, et kahe aasta

▼B

pikkune periood on piisav, et avaldada vastutoimet kahju tekitavale dumpingule, nagu on nõutud algmääruse artikli 11 lõikes 1, siis ei ole alust meetmete kestuse tavapärast pikkust muuta. Seetõttu lükati kõnealune väide tagasi.

(117) Kuna kasutajate huvide kohta rohkem märkusi ei esitatud, järeldatakse, et vaatlusaluse toote impordi suhtes lõplike meetmete kehtestamine ei ole liidu huvidega vastuolus, ning kinnitatakse ajutise määruse põhjendused 117–121.

4. **Järeldus liidu huvide kohta**

(118) Tuginedes eespool esitatule, võib kinnitada ajutise määruse põhjenduses 122 tehtud järelduse. Puuduvad kaalukad põhjused, mis õigustaksid lõplike dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamata jätmist asjaomastest riikidest pärit rasvalkoholide ja nende segude suhtes.

G. **LÕPLIKUD DUMPINGUVASTASED MEETMED**

1. **Kahju kõrvaldamist võimaldav tase**

(119) Tuletatakse meelde, et esialgse uurimise käigus kasutati sihtkasumi arvutamiseks kasumimarginaali tasemel 7,7 %. Kaebuse esitajad on väitnud, et kasumimarginaal tasemel 15 % oleks asjakohasem. Sellega seoses tuleks märkida, et neil ei õnnestunud oma väite põhjenduseks, mille kohaselt olevat kasumimarginaal liiga madal, kontrollitavaid tõendeid esitada. Seega tehakse ettepanek kinnitada taotletav kasumimarginaal tasemel 7,7 %, võttes aluseks kasumimarginaali, mis vastab ühe kaebuse esitaja poolt alkoholiäris viimasel kasumlikul aastal (st enne madala, dumpinguhinnaga impordi järsku suurenemist) saadud kasumimarginaalile.

(120) Mõned huvitatud isikud väitsid, et 7,7 % ei ole realistlik, vaid liiga kõrge kasumimarginaal. Nad soovitasid kasutada kahju kõrvaldamist võimaldava taseme määramiseks madalamat kasumimarginaali (3–5 %). Selle väite põhjenduseks ei esitatud aga ühtegi tõendit, mis oleksid näidanud, et kavandatav kasum oleks selline, mida liidu tootmisharu saavutanuks, kui liidu turul puuduunuks dumpinguhinnaga import, ning seega lükati see väide tagasi.

(121) Teatud huvitatud isikud väitsid, et komisjon kehtestas kahju kõrvaldamist võimaldava taseme ekslikult turuhinnast madalama hinnaga müügimäära põhjal, kusjuures kasutama oleks pidanud hinna allalöömise marginaali. Käesoleval juhul aga ei peetud hinna allalöömise marginaali liidu tootmisharu kahju kõrvaldamist võimaldava taseme kindlaksmääramiseks sobivaks, sest see ei peegeldaks hinnataset, mis oleks võinud liidu turul kehtida madala, dumpinguhinnaga impordi puudumisel. Seetõttu lükati kõnealune väide tagasi.

(122) Seega võib kinnitada esialgsed kahjumarginaalid (väljendatuna protsendina CIF-hinnast liidu piiril enne tollimaksu tasumist), mis on esitatud ajutise määruse põhjenduses 127.

▼B

2. **Lõplikud meetmed**

2.1. *Lõplike meetmete vorm*

(123) Nagu on märgitud põhjendustes 79–84, väitsid mõned huvitatud isikud muu hulgas seda, et praeguste meetmete kohaldamine tuleks lõpetada, sest uurimisperioodi järgne vaatlusaluse toote hinna tõus liidu turul oli ilmne, vaieldamatu ja püsiv. Nad väitsid ka, et lõplikke meetmeid ei tohiks kehtestada väärtuselise tollimaksuna, vaid pigem minimaalse impordihinna kujul.

(124) Leitakse siiski, et sel konkreetsel juhul ei ole asjaolud sellised, mis õigustaksid minimaalse impordihinna kehtestamist. Sellisel kujul kehtestatud meetmetest oleks vaatlusaluse toote omadusi ja kõnealuste eksportijate keerulist korporatiivset struktuuri silmas pidades lihtne kõrvale hoida.

(125) Siiski tunnistatakse, et asjaomase toote turg on teataval määral hinnatundlik ja seega oleks mõistlik hoida lõplike meetmete mõju liidu kasutajate jaoks võimalikult väiksena, juhuks kui vaatlusaluse toote hind peaks märgatavalt tõusma. Seega peetakse asjakohaseks muuta lõplike meetmete vormi ja asendada väärtuselised tollimaksud koguseliste tollimaksudega.

(126) Sellises vormis meetmed peaksid teataval määral ära hoidma mis tahes neist tuleneva negatiivse mõju kasutajate jaoks juhul, kui hinnad märkimisväärselt ja kiiresti tõuseksid. Kui aga hinnad, vastupidi, langeksid, aitaksid koguselised tollimaksud tagada liidu tootjate piisava kaitse. Kõnealuste koguseliste tollimaksude aluseks võetakse uurimisperioodil koostööd teinud äriühingute liitu eksporditud toodete CIF-väärtused, mis on igakuise vahetuskursi alusel konverteeritud eurodeks ning korrutatud madalama dumpingumarginaali ja kahjumarginaaliga (vastavalt madalama tollimaksu reeglile).

(127) Sellega seoses väitis üks eksportiv tootja, et igakuise vahetuskursi asemel tuleks kasutada keskmist aastast vahetuskurssi. Märgitakse siiski, et tavapärase praktika kohaselt konverteeritakse dumpinguvastaste uurimiste käigus valuutat igakuise vahetuskursi alusel. Nii oli see ka käesolevas uurimises. Seega lükati kõnealune väide tagasi.

(128) Kaebuse esitaja väitis, et koguselise tollimaksu kehtestamise korral oleks tulnud kasutada praegu kehtivat rasvalkoholide ja nende segude hinda, mitte aga uurimisperioodi ajal kehtinud CIF väärtust. Tuleks märkida, et koguseline tollimaks kehtestati uurimisperioodi kohta tehtud dumpingu- ja kahjuarvutuste alusel. Põhjendatud argumente, miks käesoleval juhul tuleks koguselise tollimaksu arvutuste aluseks võtta uurimisperioodile järgnev periood, ei ole esitatud. Seega lükati kõnealune väide tagasi.

2.2. *Lõplike meetmete kehtestamine*

(129) Pärast ajutiste meetmete teatavaks tegemist andis endast teada üks potentsiaalne eksportiv tootja ja väitis, et jääktollimaksu määrad tuleks kehtestada kõrgeima tollimaksumäära tasemel ja mitte Indoneesia puhul kindlaks tehtud kõrgeima dumpingumarginaali tasemel. Jääktollimaksu määr tuleb siiski kehtestada jääktollimaksu või kahju jääkmarginaali tasemel ning seejuures tuleb kohaldada madalama tollimaksu reeglit. Seega lükati kõnealune väide tagasi.

▼B

(130) Eelöeldut silmas pidades leiti, et kooskõlas algmääruse artikli 9 lõikega 4 tuleks vastavalt madalama tollimaksu reeglile kehtestada vaatlusaluse toote impordi suhtes lõplikud dumpinguvastased meetmed tasemel, mis vastaks madalamale dumpingu- ja kahjumarginaali määrale.

(131) Kõikidele huvitatud isikutele on teatatud peamistest asjaoludest ja kaalutlustest, mille põhjal kavatseti soovitada lõplike dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamist. Kõikidele huvitatud isikutele määrati tähtaeg, mille jooksul nad said lõplike järelduste kohta arvamust avaldada. Huvitatud isikute esitatud märkused on nõuetekohaselt läbi vaadatud ning vajaduse korral on järeldusi vastavalt muudetud.

(132) Dumpinguvastase tollimaksu kavandatud määrad on järgmised:

Riik	Äriühing	Lõplik koguseline dumpinguvastane tollimaks (eurot tonni kohta)
India	VVF Limited	46,98
	Kõik teised äriühingud	86,99
Indoneesia	P.T. Musim Mas	45,63
	Kõik teised äriühingud	80,34
Malaisia	KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.	35,19
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.	61,01
	Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd.	51,07
	Kõik teised äriühingud	61,01

(133) Käesolevas määruses sätestatud individuaalseid dumpinguvastaseid tollimaksumäärasid kohaldatakse üksnes kõnealuste äriühingute ja seega nimetatud konkreetsete juriidiliste isikute toodetud vaatlusaluse toote impordi suhtes. Sellise vaatlusaluse toote impordi suhtes, mille tootjaks on mõni muu äriühing, kelle nime ega aadressi ei ole käesolevas määruses konkreetselt nimetatud, sealhulgas nimetatud äriühingutega seotud isikud, ei tohi kõnealuseid määrasid kohaldada ning neile peaks kehtima „kõikide teiste äriühingute” suhtes kohaldatav tollimaksumäär.

(134) Kõik taotlused individuaalsete dumpinguvastaste tollimaksumäärade rakendamiseks (nt pärast juriidilise isiku nime muutmist või pärast uute tootmise või müügiga tegelevate üksuste loomist) tuleb viivitamata esitada komisjonile ([1]) koos kogu asjaomase teabega, eelkõige kui tegemist on muudatustega äriühingu tootmistegevuses, kodumaises ja eksportmüügis seoses näiteks nime muutmisega või uue tootmis- või müügiüksuse rajamisega. Vajaduse korral tuleks seejärel muuta käesolevat määrust, ajakohastades nende äriühingute loetelu, kelle suhtes kohaldatakse individuaalseid tollimaksumäärasid.

([1]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, NERV-105, 1049 Bruxelles/Brussel, BELGIUM.

▼B

3. **Kohustused**

(135) Üks India eksportiv tootja ja üks Malaisia eksportiv tootja koos seotud importijaga pakkusid hinnakohustuse võtmist vastavalt algmääruse artikli 8 lõikele 1. Mõlemad pakutud hinnakohustused hõlmasid paljusid tooteliike (mille kindlaksmääramisel oli kasutatud keemilisi spetsifikatsioone), iga tooteliigi jaoks nähti ette erinev minimaalne impordihind, kusjuures need erinevused ulatusid Malaisia eksportija puhul 25 protsendini ja India eksportija puhul 100 protsendini. Tooteliigisisesed hinnaerinevused ulatusid 20 protsendini, seega oleks ristkompenseerimise oht vägagi suur. Märgiti ka, et India eksportija pakkumises ei oldud arvestatud vaatlusaluse toote hindade volatiilsusega. Malaisia eksportija ja temaga seotud liidu importijaga seoses tehti kindlaks teinegi ristkompenseerimise oht, sest asjaomane liidu importija ei tarninud vaatlusalust toodet üksnes Malaisia eksportijalt, vaid ka teistelt tarnijatelt. Lõpetuseks tuleb lisada, et ilma spetsiaalse analüüsita oleks tolliasutustel keeruline toote keemilist spetsifikatsiooni kindlaks teha, seega oleks kontrollimise korraldamine väga töömahukas, kui mitte teostamatu. Seetõttu lükati hinnakohustusega seotud pakkumised tagasi. Pärast seda, kui esitati ettepanek meetmete vormi muutmise kohta, muutis üks eksportiv tootja oma pakutud kohustust ja soovis, et kõigi tooteliikide puhul kehtestataks minimaalse impordihinna keskmisel põhinev hind, ning see eksportiv tootja väitis veel, et ristkompenseerimise ohtu enam ei ole. Teine eksportiv tootja lihtsalt kordas oma pakkumist. Kuna aga tooteliike on palju ja nende hindade vahel on siiski erinevused, võiks minimaalse impordihinna kehtestamine meetmete tõhususe ohtu seada. Lisaks on selle kohustuse aktsepteerimisel takistuseks äriühingute ja nende pakkumiste struktuur, nagu eespool juba rõhutati. Ühe eksportija soovituses nimetatud aruandlus ja hinnarežiim ei aita neid probleeme lahendada ning kontrollimine oleks igal juhul väga töömahukas, kui mitte teostamatu. Seega ei saa hinnakohustuse pakkumisi heaks kiita.

4. **Ajutiste dumpinguvastaste tollimaksude lõplik sissenõudmine**

(136) Arvestades tuvastatud dumpingumarginaalide suurusjärku ja liidu tootmisharule tekitatud kahju taset, leitakse, et ajutise määrusega kehtestatud ajutise dumpinguvastase tollimaksuna tagatiseks antud summad tuleks lõplikult sisse nõuda käesoleva määrusega lõplikult kehtestatud tollimaksumäära ulatuses. Kui lõplikud tollimaksud on ajutistest tollimaksudest madalamad, tuleks vabastada ajutiselt tagatiseks antud summad, mis ületavad lõplike dumpinguvastaste tollimaksude määra,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Käesolevaga kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Indiast, Indoneesiast ja Malaisiast pärit küllastunud rasvalkoholide suhtes, mille süsinikuahela pikkus on C8, C10, C12, C14, C16 või C18 (välja arvatud hargahelaga isomeerid), sealhulgas individuaalsed küllastunud rasvalkoholid ja segud, mis sisaldavad peamiselt süsinikuahelaid pikkusega C6–C8, C6–C10, C8–C10, C10–C12 (mida üldiselt

▼B

liigitatakse C8–C10 alla), ning segud, mis sisaldavad peamiselt süsinikuahelaid pikkusega C12–C14, C12–C16, C12–C18, C14– C16 (mida üldiselt liigitatakse C12–C14 alla), ning segud, mis sisaldavad peamiselt süsinikuahelaid pikkusega C16–C18, ja mida praegu liigitatakse CN-koodide ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 ja ex 3823 70 00 alla (TARICi koodid 2905 16 85 10, 2905 19 00 60, 3823 70 00 11 ja 3823 70 00 91).

2. Allpool loetletud äriühingute toodetud ja lõikes 1 kirjeldatud toote suhtes kohaldatav lõplik dumpinguvastane tollimaks on järgmine:

Riik	Äriühing	Lõplik dumpinguvastane tollimaks (eurot tonni kohta)	TARICi lisakood
India	VVF Ltd, Taloja, Maharashtra	46,98	B110
	Kõik teised äriühingud	86,99	B999
▼M1 Indoneesia	►C1 P.T. Ecogreen Oleochemicals, Kabil, Batam ◄	0,00	B111
	P.T. Musim Mas, Tanjung Mulia, Medan, Sumatera Utara	45,63	B112
	Kõik teised äriühingud	45,63	B999
▼B Malaisia	KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd., Pelabuhan Klang, Selangor Darul Ehsan	35,19	B113
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd., Kuala Langat, Selangor	61,01	B114
	Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd. Prai, Penang	51,07	B117
	Kõik teised äriühingud	61,01	B999

3. Juhul, kui kaupu on enne vabasse ringlusse lubamist kahjustatud ning seetõttu tuleb korrigeerida tegelikku või maksmisele kuuluvat hinda tolliväärtuse määramiseks vastavalt komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93 (millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik) ([1]) artiklile 145, vähendatakse eespool sätestatud summade alusel arvestatud dumpinguvastase tollimaksu summat protsendi võrra, mis vastab tegeliku või väljamaksmisele kuuluva hinna korrigeerimisele.

4. Kui ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse kehtivaid tollimaksusätteid.

([1]) EÜT L 253, 11.10.1993, lk 1.

▼B

Artikkel 2

Määruse (EL) nr 446/2011 kohaselt ajutise dumpinguvastase tollimaksuna tagatiseks antud summad nõutakse lõplikult sisse. Tagatiseks antud summad, mis ületavad lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määra, vabastatakse.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.